

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrùm flagella præsentis vitæ sint satisfactoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

7
Confessor
reacer
penitentia
iniungere
pro mortif
feris pecca
tis

Dico Tertio: Sacerdos omnino tenetur penitentiam iniungere penitentiam maxime pro mortiferis, etiam in articulo mortis. Probatur Primo: Quia multi Canones & Concilia id præcipiunt, Concilium Trident. sess. 14. cap. 8. sic ait: *Debet ergo Sacerdotes Domini, quantum spiritus & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & penitentium facultate, salutare & convenientes satisfactiones iniungere: ne, si forte peccatis commineant, & indulgentius cum penitentibus agant, leuissima quedam opera pro grauissimis delictis iniungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur, &c.* Probatur Secundo: Quia Sacerdos est Iudex loco Dei, & veluti arbiter inter Deum & hominem: ergo tenetur curare vt parti læsæ satisfiat: alioquin facit contra suum officium. Probatur Tertio: Quia hæc satisfactio pertinet ad integritatem Sacramenti, quæ integritas in causa magni momenti, qualis est confessio peccati mortalis, nullo modo potest permitti. Vnde etiam sequitur penitentiam non posse tantum iniungi sub consilio: quia hoc non est iniungere.

Qualem
pro venia
libus.

Vbi tamen solum est confessio venialium, probabilis est non esse peccatum mortale, si nulla iniungatur satisfactio: quia hæc sunt minoris momenti, & ipsa verecundia & humilitas confessionis, potest magna ex parte sufficere. Similiter si constaret peccatum mortale iam penitus esse remissum quo ad culpam, & omnem penam ex perfectissima quadam contritione esse condonatum. Tunc enim probabilis est Sacerdotem non teheri iniungere satisfactionem: quia illa pars Sacramenti non est tunc necessaria ad perfectam peccati condonationem.

Qualem in
articulo
mortis.

In articulo autem mortis si penitens vtitur ratione, debet etiam ei aliquid iniungi quod impleat si conualescat. Item potest ei iniungi vt mortem acceptet de manu Dei. Item vt dicat, *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*; vel versiculum aliquem aspiratorium ex Psal. 50. &c. si non vtitur ratione, non est necesse quidquam iniungere.

8
Penitentia
confes
sionis est
præ ceteris
satisfactio
ria.

Dico Quarto: Opera à Sacerdote imposita, sunt magis satisfactoria, quam ea, quæ sponte assumuntur. Primo: Quia ex obedientia procedunt. Secundo: Quia ex virtute Clauium nouam quandam vim contrahunt: applicant enim merita Christi tanquam ex opere operato. Vnde etiam reuiscunt. Hinc penitentes optime sibi consulunt, qui magnas penitentias pro peccatis mortiferis iniungi sibi petunt.

DVBIVM III.

An alias Sacerdos possit mutare penitentiam ab alio iniunctam?

9
Superior.

Respondeo & Dico Primo: Superior potest mutare penitentiam impositam ab inferiore. Ita communiter Doctores. Rationem adfert Sotus, quia ille habet iurisdictionem in inferiorem. Sed hæc ratio non vrget: nam inferior Sacerdos secundam eam potestatem, qua iniungit penitentiam penitenti, non est cuiquam subiectus, nisi Christo. Vnde tota ratio est rati habitio inferioris, quæ semper præsumitur, quando causa immutandi est iusta.

Inferior.

Dico Secundo: Etiam inferior potest commutare ex iusta causa penitentiam iniunctam à Su-

periore, præsertim si non fuit iniuncta ob casum referuatum. Ita Victoria qu. 211. Nauarrus c. 26. n. 22. Siluester Confess. 1. qu. 27. & alij. Ratio est: quia confetur esse rati habitio Superioris.

Dico Tertio: Hæc commutatio debet fieri audita confessione priorum peccatorum; alioqui penitentia, in qua fit commutatio, non erit sacramentalis. Ita Siluester loco citato. Ratio est: quia sine confessione priorum peccatorum non potest ex virtute Clauium iniungere penitentiam pro illis peccatis; cum illa peccata ipsius iudicio nunquam fuerint subiecta.

Dico Quarto: Superior tamen, qui potest conferre Indulgentias penitenti, potest eius penitentiam, vel totam, vel ex parte tollere non audita confessione. Patet ex praxi Ecclesiæ. Ratio est: quia potestas conferendi Indulgentias, est potestas absoluendi à pœnis debitæ interuentu iustæ solutionis.

Mutatio
solum fiat
audita cō
fessione.

Excipe etiam
qui potest
Indulgentias con
ferre.

ARTICVLVS II.

Virum flagella presentis vitæ sint satisfactoria?

Respondeo: Esse satisfactoria, si patienter tolerentur. Est fide tenendum, vt patet ex Tridentino sess. 14. can. 13. Sed est

DVBIVM.

An solum ratione actus interioris patientia, sine ista flagella satisfactoria, an per seipsa?

Respondeo & Dico Primo: Flagella, quæ ex peculiari Dei prouidentia infliguntur ad puniendam peccata, sunt satisfactoria, non solum ratione interioris patientiæ, sed etiam per seipsa. Ita Sotus hic. Medina q. 5. & alij. Victoria q. 207. Sic diluuium, euerfio Sodomorum, captiuitas populi Israëliti, punitio Davidis. Videt Hieronymum in c. 1. Nahum, vbi docet luculentè Sodomitas conuersos non sustinuisse castigationem in altera vita.

11
Si flagella
sunt immitt
sa ex parti
culari Dei
prouidentia.

Probatur Primo: Quia idcirco à Deo immituntur, vt per ea castigentur peccata, & debitum pœnæ exhauriatur. Sicut dum parens castigat filium, non solum interno actu patientiæ, sed ipse dolor satisfacit. Pari ratione, Ideo pœnæ Purgatorij sunt satisfactoriæ, quia à Deo ad hoc infliguntur.

Probatur Secundo: Quia non punit Deus bis in idipsum: Nahum i. iuxta LXX. in quem locum videt Hieronymum de ijs, qui perierunt in diluuiio & Sodomis. Atqui bis puniret, si post calamitates immittas ad vindicanda peccata, easque toleratas, obligaret hominem ad aliam satisfactionem, vel eam infligeret in Purgatorio, perinde ac si hic castigatus non fuisset.

Probatur Tertio: Quia solutio debiti pœnæ, nihil aliud requirit, quam vt ipsa pœna infligatur & sustineatur; modo is qui patitur, non obmuretur, saltem mortiferè: requiritur enim status gratiæ. Dices: in illa tolerantia flagellorum potius est satisfactio, quam satisfactio. Respondeo: Non facimus vim in nomine Satisfactionis. Tantum volumus debitum pœnarum per peccata contractum, minui & consumi hæc tolerantia.

Z z z

Dico